

[Boeck-Hansen.]

store overskridelser skal man søge bevilling, og indrømmer, at der skal søges i god tid, så er vi i virkeligheden fuldkommen enige.

Jeg er ked af, at den højtærede finansminister ikke mener, at der kan gøres noget, for som ligefrem fuldkomment kan man dog vist ikke betegne det hele; jeg synes dog, at man måtte kunne gøre noget til, at bevillingsspørgsmål ikke kommer i sidste øjeblik. Det drejer sig jo forøvrigt her ikke alene om bygningsvæsenets område, der kan også nævnes rejser.

Når ansøgning om bevilling til en rejse f. eks. først foreligger to dage før rejsen skal foretages, så er det meget sent, og hvis det er et møde eller en kongres, der skal afholdes, er der altid gjort så store forarbejder, at de bevillende myndigheder i virkeligheden nemt kan blive bundet af de foranstaltninger, der er foretaget.

Jeg henstiller påny, at den højtærede finansminister søger at ændre på forholdene, hvor de nu er uheldige — og nogle steder er de uheldige. Vi har den største tillid til, at finansministeren kan gøre det, og jeg tror også, at han har den allerbedste vilje dertil.

Bundvad: Spørgsmålet om overskridelser har været drøftet i finansudvalget, og på foranledning af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var der begæret et samråd med finansministeren. Jeg havde derfor troet, at man havde søgt en løsning der først og, hvis det så ikke var lykkedes, var gået til folketinget. Nu har man altså ment, at man burde gå den anden vej, og så taler vi naturligvis om det her, selvom jeg er klar over, at sagen alligevel finder sin praktiske løsning i finansudvalget.

Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen talte om forfatningens idé og sagde, at det var en hovedregel, at det var de bevillende myndigheder, der bevilgede pengene. Jeg vil gerne sige om det principielle spørgsmål, at bevillingsmyndigheden ifølge grundloven er tillagt rigsdagen, og det må selvfølgelig anerkendes og accepteres af alle partier og administrationen. I konsekvens heraf kan man derfor ikke gå med til, at bevillingsmyndigheden lidt efter lidt siver over i administrationen gennem overskridelser, der stiller rigsdagen overfor et fait accompli.

I en række tilfælde delegerer rigsdagen myndigheden over i administrationen. Der findes i en række budgetter afsat rådighedssummer, som administrationen kan disponere over til de formål, der er enighed om, og finansudvalget har jo givet tilladelse til at bruge af pengene til bestemte formål. Her er altså myndigheden delegeret over i administrationen ved lov eller ved finansudvalgets beslutning. En sådan fremgangsmåde er nødvendig, for at det daglige arbejde kan foregå så hurtigt og gnidningsløst som muligt, men det er naturligvis en forudsætning, at de givne bevillinger bruges til det, som var hensigten, og at summen ikke overskrides ud over, hvad et stigende prisniveau naturligt giver anledning til, med mindre finansudvalget eller rigsdagen ved lov giver tillutning dertil. Det må være den principielle stilling i overensstemmelse med vor statsforfatning.

Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen var inde på spørgsmålet om overskridelser, idet han delte dem i to grupper, overskridelser som følge af prisniveauets indflydelse og overskridelser som følge af ændringer i det planlagte. Disse to grupper må man jo skelne stærkt imellem. Når der er givet en bevilling til at udføre et bestemt stykke arbejde og der fra håndværkere og leverandører af materialer er taget forbehold med hensyn til prisstigning, må det, som den højtærede finansminister har sagt, ligge i sagens natur, at den overskridelse, som fremkommer som følge af prisstigninger, lønstigninger, materialeprisstigninger o. s. v., naturligt indgår under den bevilling, der een gang er givet, selvom den endelige sum bliver større.

En minister kan forøvrigt også på eget ansvar uden at spørge finansministeren foretage sådanne overskridelser; man kan senere få dem med på tillægsbevillingsloven og således få dem godkendt. Anderledes er det, når der er tale om forandringer. Hvis man har besluttet at bygge et skib af ganske bestemte dimensioner og man så bygger det med andre dimensioner, udstyrer det på en anden måde end forudsat, så er der tale om en decideret overskridelse, og man burde på forhånd ansøge de bevillende myndigheder om lov til at foretage disse ændringer og afholde de udgifter, der følger med.

Den højtærede finansminister sagde, at